

Å l a n d s l a n d s k a p s n ä m n d s

framställning till Ålands landsting med förslag
till landskapslag om antagande av lagarna om för-
skottsuppbörd, given den 4 oktober 1946, samt om

N:o 26/1948.

arbetsgivares barnbidrags- och folkpensionspremie,
given den 22 juli 1948, den förstnämnda lagen till
de delar densamma berör kommunalskatt och folk-
pensionspremier.

Till Landstingets höstsession 1946 ingav landskapsnämnden fram-
ställning med förslag till landskapslag om antagande av rikets lag om
förskottsuppbörd. Vid plenum den 2 december 1946 beslöt Landstinget
enhälligt förkasta landskapsnämndens förslag, men uppdrog åt land-
skapsnämnden, att sedan nödig erfarenhet om lagens verkningar och
tillämpning i riket vunnits, till Landstinget inkomma med förslag om
antagande av sådan landskapslag om förskottsuppbörd av kommunalskatt
och folkpensionspremie, varigenom landskapet icke avhändes några
lagstiftningsbefogenheter och kommunernas rätt till självstyrelse
icke förnärmas. Vid plenum den 3 mars 1948 uppdrog Landstinget med
anledning av vicetalman Tor Brennings petition åt landskapsnämnden, att
utan särskild landskapslagstiftning inleda underhandlingar med stats-

rådet om uppgörande av en överenskommelseförordning om tillämpning i landskapet Åland av rikets lag om förskottsuppbörd med beaktande av att landskapet icke avhändes några lagstiftningsbefogenheter, och kommunernas självbestämmanderätt ej förnärmas. Landskapsnämnden, redan vid ingivandet till Landstinget av sin framställning med förslag till landskapslag om förskottsuppbörd 1946 ansåg att frågan borde ordnas i lagstiftningsväg, undersökte efter mottagandet av Landstingets beslut av den 3 mars 1948 alla tänkbare möjligheter att kunna fullgöra Landstingets uppdrag, men kunde icke komma till positivt resultat. Då Landstingets lagutskotts betänkande legat till grund för Landstingets beslut, tillskrev landskapsnämnden den 19.5.48 lagutskottet med anhållan om närmare utredning av de synpunkter, vilka legat till grund för lagutskottets betänkande med förslag till överenskommelseförordning med riket angående tillämpning i landskapet av rikets lag om förskottsskatteuppbörd. Uti skrivelse av den 24.8.48, som kom landskapsnämnden tillhanda den 7.9.48, meddelade lagutskottet bl.a. följande:

"Av utskottets betänkande framgår, att utskottet för närvarande icke ansett möjligt att få till stånd en landskapslagstiftning om förskottsskatt, men att utskottet likväl ansett det vara av behovet på-

kallat, att förskottsuppbörd av kommunalskatt med det första bleve anordnad i landskapet. Åstadkommandet av en överenskommelseförordning med riket syntes utskottet vara den åtgärd, som anabbast kunde leda till målet - förskottsuppbörd utan landskapslagstiftning - och även om utskottets betänkande fått en olycklig avfattning så-tillvida, att § 68 i rikets förskottsskattelag omnämnts i oriktigt sammanhang, synes utskottets kläm dock tydligt giva vid handen, att utskottet med sitt förslag åsyftat sådan överenskommelseförordning, som avses i självstyrelselagens 14 och 18 §§.

I betänkandet har utskottet understrukt - måhända med onödig skärpa - att landskapet genom överenskommelseförordningen icke bör avhändas några lagstiftningsbefogenheter. Genom sitt uttalande har utskottet endast velat framhålla, att landskapet i förordningen bör förbehållas avgörandet och bestämmanderätten i frågor, som stå kommunernas självbestämmanderätt nära, till exempel i frågan om storleken av det årliga förskottet. Därjämte har utskottet tänkt sig, att överenskommelseförordningen bör ingås att gälla tillsvidare och icke för bestämd tid, på det att landskapet när som helst utan hinder av förordningen kan göra bruk av sin lagstiftningsrätt, ifall förhållandena sådant påkalla."

För att utröna huruvida möjlighet fanns att avvägbringa en sådan överenskommelseförordning med riket, som Landstinget tänkt sig, tog landskapsnämnden kontakt per telefon med finansministeriet, där regeringssekreteraren Fjalar Kajander upplyste om, att man på rikshåll icke ansåg vägen med överenskommelseförordning utan landskapslagstiftning framkomlig. Redan vid rikslagens tillkomst hade man i saken diskuterat med justitiekanslern, som ansåg, att frågan om förskottsskatt i landskapet Åland borde ordnas i lagstiftningsväg, enär uppbärande av förskottsskatt inskränker kommunernas självbestämmerätt. Därför hade även 68 § i rikets lag om förskottsskatt tillkommit. Sagda paragraf stadgar: "Stadgandena i denna lag om förskott av kommunalskatt och folkpensionspremie skola icke tillämpas i landskapet Åland. Finansministeriet tillkommer att utfärda härav föranledda närmare föreskrifter. Utfärdas nödiga stadganden i Ålands landskapslagstiftning, kan genom förordning bestämmas, att denna lag även med avseende å kommunalskatt och folkpensionspremie skall träda i kraft i sagda landskap." Detta innebär enligt landskapsnämndens mening, att sedan Landstinget beslutat om förskottsuppbörd av kommunalskatt och folkpensionspremie, överenskommelseförordning kan utfärdas om lagens verkställighet och tillämpning i landskapet Åland.

Enär från ledande kommunalt håll - särskilt i Mariehamn - upprepat framhållits, att frågan om kommunal förskottsskatt borde ordnas med det första, då kommunerna nu förlora stora belopp därpå, att skatt icke kan indrivas av tillfälliga arbetare, och då numera vunnits, såsom vicetalman Brenning i sin tidigare nämnda petition säger, "erfarenheter om denna skatts uppenbara fördelar icke blott för Finlands, utan även för Sveriges och andra länders del", beslöt landskapsnämnden den 14 september 1948 i förnyad framställning till Landstinget ingiva förslag om landskapslagstiftning i ämnet. Förslaget går ut på, att Landstinget skulle såsom landskapslag antaga rikets lag om förskottsuppbörd samt den därtill sig anslutande lagen av den 22 juli 1948 om arbetsgivares barnbidrags- och folkpensionspremie. För att i möjligaste mån se till, att de åländska kommunernas självbestämmerätt icke kränkes, har landskapsnämnden i 2 § intagit ett stadgande därom, att landskapsnämnden åligger att angående verkställighet och tillämpningen av lagarna med vederbörande riksmyndighet överenskomma om utfärdande av överenskommelseförordning därom. Vid denna överenskommelse skall landskapsnämnden självfallet i görligaste mån tillvarata landskapets intressen enligt de av Landstinget givna direktiven. Landstingets upprepat uttalade fruktan för att landskapet skulle av-

- händas några lagstiftningsbefogenheter genom antagandet av den föreslagna landskapslagen synes landskapsnämnden obefogad, ty Landstinget kan ju när som helst besluta upphäva den antagna landskapslagen, och Republikens President torde uppenbarligen icke kunna göra sin veto-rätt gällande beträffande att sådant beslut.

- Ehuru landskapsnämnden velat för Landstinget framlägga ett sådant förslag till landskapslag att landskapet icke behövt till riket avstå några befogenheter i förvaltningshänseende, d.v.s. en landskapslag enligt vilken förskottsuppbörden jämte alla därmed sammanhängande åtgärder skulle såväl tillkomma som utföras av landskapets myndigheter, har landskapsnämnden av förhållandenas tvång nödgats nu föreslå antagande av rikets lag.

- Hänvisande till förestående samt till motiveringen i landskapsnämndens framställning N:o 16/1946 till Landstinget med förslag till landskapslag angående antagande av lagen om förskottsuppbörd, vilken motivering ju är Landstinget bekant, får landskapsnämnden vördsammast, biläggande avskrifter av rikets lagar om förskottsuppbörd och om arbetsgivares barnbidrags- och folkpensionspremie, vördsammast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående antagande av lagen om förskottsuppbörd, given den 4 oktober 1946, med senare tillkomna ändringar till de delar lagen berör kommunalskatt och folkpensionspremie samt den därtill sig anslutande lagen om arbetsgivares barnbidrags- och folkpensionspremie, given den 22 juli 1948.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att såsom landskapslag gälla i landskapet Åland rikets

L a g a r

om förskottsuppbörd, given den 4 oktober 1946, med senare tillkomna ändringar till de delar lagen berör kommunalskatt och folkpensionspremie samt om arbetsgivares barnbidrags- och folkpensionspremie, given den 22 juli 1948.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Denna landskapslag träder i kraft den 1 januari 1949, dock skola stadgandena om arbetsgivares barnbidrags- och folkpensionspremie tillämpas från och med den 1 oktober 1948.

2 §.

Landskapsnämnden äger före landskapslagens ikraftträdande med ve-

derbörande riksmyndighet angående verkställigheten och tillämpningen av landskapslagen överenskomma om utfärdande av överenskommelseförordning därom.

Mariehamn den 28 september 1948.

På landskapsnämndens vägnar.

Lantråd

Viktor Strandfält

Viktor Strandfält.

Landskapssekreterare

Ch. Stormbom

Ch. Stormbom.

L a g

om förskottsuppbörd.

Given i Helsingfors den 4 oktober 1946.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgss:

I kap.

Allmänna stadganden.

1 §.

I enlighet med vad i denna lag stadgas, innehålles eller erlägges förskott på inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunalskatt samt folkpensionspremie för sådan lön, pension, livränta, ränta, dividend samt

inkomst av fastighet, näring, rörelse och yrke, så ock för annan inkomst och förmögenhet, för vilken sagda skatter eller försäkringspremie enligt lag böra erläggas. Likväl bör innehållande verkställas endast från sådana inkomster, för vilka skatt bör erläggas enligt lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt.

Vad i 1 mom. stadgas angående uppbörd av folkpensionspremie, gäller endast den del av försäkringspremien den försäkrade själv äger erlägga. Om uppbörd av den del av försäkringspremien, som arbetsgivare äger erlägga, gäller, vad därom är särskilt stadgat.

Genom förordning kan bestämmas, att vad i denna lag är stadgat om inkomst- och förmögenhetsskatt, skall äga motsvarande tillämpning även på vad i övrigt fastställles att utgå till staten på grund av inkomst eller förmögenhet.

2 §.

Vad enligt denna lag innehållits eller påförts, räknas vederbörande till godo såsom avkortning på inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunalskatt samt folkpensionspremie för det år, för vilket förskottet innehållits eller påförts.

2 kap.

Innehållande av förskott på lön, pension och livränta.

3 §.

Staten, kommun, församling och annat offentligt samfund samt enskild arbetsgivare äro skyldiga att innehålla en del av den åt löntagare i penningar utfallande lönen såsom förskott på i 1 § avsedda skatter och försäkringspremie, i enlighet med vad därom redan stadgas.

4 §.

Med löna vses i denna lag varje slag av lön, arvode, tantiem samt annan förmån eller ersättning, som erlägges för tjänst eller befattning, så ock för arbete, uppdrag eller tjänst, som löntagare mot ersättning förbundit sig att utföra för arbets- eller uppdragsgivares räkning och varvid löntagaren icke bör anses vara självständig utöfvar av näring, rörelse eller yrke. Till lönen hänföras även bostad, kost och andra naturaförmåner.

Vid beräkandet av löns storlek värderas därtill hörande naturaförmåner i enlighet med vad därom särskilt bestämmes.

Har till lönen anslutits ersättning för häst eller motorfordon eller annat arbetsredskap, som anlitats av löntagare vid arbetet, skola vid beräkande av löns storlek iakttagas av finansministeriet fastställda grunder.

Finansministeriet äger rätt att bestämma, huruvida och till vilken

del gottgörelse för representation - och resekostnader eller annan dylik gottgörelse, som erlägges i stöd av i 1 mom. avsett innehållande, skall anses som sådan lön, från vilken innehållande enligt denna lag skall verkställas.

5 §.

Främmande makts i Finland varande legation eller konsulat, vars chef är utsänd konsul, eller med dem jämförbar utländsk representation är icke skyldig att verkställa i 3 § avsett innehållande.

6 §.

Arbetsgivare bör verkställa i 3 § avsett innehållande i samband med varje utbetalning av lön eller, då lönen gottskrives vederbörande, vid dess antecknande på konto.

Vad i 1 mom. är stadgat, äger motsvarande tillämpning med avseende å lön, som erlägges i förskott.

Utan hinder av vad ovan i denna paragraf är stadgat, kan finansministeriet, då löneutbetalning sker oftare än en gång i månaden berättiga den, som utbetalar lönen, att verkställa innehållande från lön med längre mellantid, dock minst en gång i månaden.

7 §.

Från lön, som löntagare lyfter hos en och samma arbetsgivare hu-

vudsakligen med regelbundna mellantider, skall verkställas löne-
innehållande i enlighet med de tabeller, som nämnas i 11 §.

Från lön, som icke huvudsakligen utbetalas med regelbundna mellan-
tider, eller som erlægges för bisyssla eller tillfälligt arbete eller
uppdrag, innehålles av statsrådet fastställd del, likväl högst femtio
procent. Den del, som skall innehållas, kan fastställas olika, be-
roende av lönegrunderna och lönens storlek. Innehållande må likväl
icke verkställas, där det belopp, som skall innehållas, understiger
femtio mark.

Vid innehållande, som bör verkställas enligt 1 och 2 mom., uteläm-
nas från det belopp, som skall innehållas, del, som överskjuter fulla
mark.

Skattenämndens ordförande kan på löntagarens anhållan bestämma,
att innehållande icke skall verkställas från lön, därest det är
uppenbart, att löntagarens inkomst under skatteåret icke stiger till
belopp, för vilket han borde erlægga skatt åt kommun eller staten.

Uppkommer oklarhet därom, huruvida innehållande bör verkställas
enligt 1 eller 2 mom., avgöres ärendet i samverkan med vederbörande
kommunala myndighet av ordföranden för skattenämnden i det skatte-
distrikt, där innehållandet bör verkställas.

Där löntagare i god tid före lönebetalningstillfället meddelar sig
önska, att från hans lön innehålles större belopp än i 7 § stadgas,
skall innehållandet verkställas i enlighet med löntagarens anhållan.

9 §.

Utbetalas eller gottskrives lön, från vilken innehållande bör äga
rum enligt 7 § 1 mom., med längre mellantider än en månad, innehålles
därvid från lönen så mycket, som från densamma, beräknat proportio-
nellt per månad, borde innehållas för de månader, för vilka lönen
utbetalas eller gottskrives.

Finansministeriet kan utfärda närmare bestämmelser om, huru inne-
hållande skall verkställas från sådan lön, som endast delvis utbeta-
las med jämna mellantider, så ock från lön, som erlægges för säsong-
arbete, samt från semesterersättning.

10 §.

På grundvalen av förslag, som framställts av kommunens fullmäktige,
äger statsrådet årligen för följande år fastställa, enligt vilken
uttaxering per skattöre förskott av kommunalskatt i envar kommun
skall innehållas.

11 §.

Finansministeriet fastställer för innehållande från lön i enlig-

521
het med 7 § 1 mom. erforderliga tabeller.

Ovan i 1 mom. avsedda tabeller böra uppgöras sålunda, att de belopp, som skola innehållas från lönebelopp, vilka utbetalas för olika tidsperioder, såvitt möjligt motsvara det sammanlagda beloppet av för löntagarens hela lön under skatteåret utgående inkomst- och förmögenhetsskatt, i enlighet med 10 § beräknad kommunalskatt samt den folkpensionspremie, som den försäkrade själv äger erlagga.

12 §.

Ordföranden för skattenämnden skall tillställa de skattskyldiga, beträffande vilka innehållande från lön kan komma i fråga, för varje skatteår en skattebok, vars form och andra därmed sammanhängande omständigheter fastställas av finansministeriet. Skattskyldig, vilken icke tillställts skattebok, är skyldig att själv anskaffa sådan.

Åt löntagare, som ej kan förete sin skattebok, skall över löneinnehållandet givas innehållningsbevis enligt fastställt formulär.

13 §.

Skattebok gives åt löntagare av ordföranden för skattenämnden i det skattedistrikt, där löntagaren skall påföras inkomst- och förmögenhetsskatt. På ansökan kan skattebok även givas av ordföranden för annan skattenämnd.

522
Vid utgivandet av skatteboken äger ordföranden för skattenämnden därjämte bestämma, enligt vilken tabell innehållande från i 7 § 1 mom. åsyftad skattskyldigs lön skall verkställas.

14 §.

Innehållande från lön äger rum sålunda, att arbetsgivaren senast vid lönebetalningstillfället i löntagarens skattebok eller å innehållningsbevis anbringar av honom anskaffade skattemärken till det belopp, som motsvarar det innehållna beloppet, och böra dessa skattemärken makuleras och förses med anteckning om dagen, då innehållandet skett.

Vad i 1 mom. är stadgat angående användning av skattemärken, må likväl icke tillämpas, då arbetsgivare är staten eller dess inrättning. Kommun, sammanslutning av kommuner och församling äro berättigade att verkställa innehållande utan användande av skattemärken.

Utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat, kan skattenämnden på arbetsgivarens beskattningsort, i enlighet med vad därom särskilt bestämmes, bevilja annan än i 2 mom. nämnd arbetsgivare rätt att verkställa löneinnehållande utan användande av skattemärken.

Arbetsgivare, som enligt 2 eller 3 mom. icke använder skattemärken vid löneinnehållande, är skyldig att i löntagarens skattebok eller

å inne hållningsbevis göra sådana anteckningar, om vilka särskilt bestämmes.

15 §.

Arbetsgivare, som enligt 14 § 2 eller 3 mom. icke använder skattemärken vid löneinnehållande, skall, i enlighet med vad därom särskilt bestämmes, inbetala de belopp han från lönen innehållit på statens postgirokonto.

16 §.

Över de innehållna beloppen äger arbetsgivare, som enligt 14 § 3 mom. icke använder skattemärken vid löneinnehållande, tillställa skattenämnden i det skattedistrikt, där han är skattskyldig, redovisning, i enlighet med vad därom särskilt bestämmes.

17 §.

Då innehållande från lön delvis^{ej} eller alls icke blivit verkställt, skall arbetsgivare, sedan han märkt felet eller vederbörande myndighet anmärkt därom, genast i den skattskyldiges skattebok eller å innehållningsbevis, som skall tillställas denne, anbringa det felande beloppet i skattemärken eller, där arbetsgivaren är berättigad att verkställa innehållandet utan användning av skattemärken, inbetala det felande beloppet på statens postgirokonto.

Arbetsgivare äger rätt att i de i 1 mom. avsedda fallen innehålla det felande beloppet vid en senare lönebetalning eller, därest vederbörande person icke mera är anställd hos honom, låta utsöka detsamma utan dom eller utslag.

Vid verkställandet av den ovan i 2 mom. åsyftade utmätningen skall i tillämpliga delar iakttagas, vad om utmätning av utskylder och avgifter utan dom eller utslag är stadgat.

18 §.

Arbetsgivare äger på uppmaning av ordförande i skatte- eller taxeringsnämnd, skatteinspektör eller annan tjänsteman vid finansministeriet eller av stats- eller kommunalmyndighet, åt vilken uppdragits att övervaka verkställigheten av löneinnehållandet, för granskning förete sina böcker, originala lönelister, -kartotek och -avtal, kvitenser samt övriga handlingar, som belysa löneinnehållandet, så ock löntagarnas till honom inlämnade skatteböcker, samt lämna jämväl övriga uppgifter, vilka kunna tjäna till ledning vid skattens fastställande. Handlingarna skola såvitt möjligt granskas i arbetsgivarens affärslokal. Löntagare är även skyldig att på anfordran till granskning förete sin skattebok samt sina löneinnehållningsbevis.

Arbetsgivare, som enligt denna lag är skyldig att verkställa lön-
innehållande, är gentemot staten ansvarig för de medel, vilka han
i hans tjänst stående personer från löner innehållit eller varit
skyldiga att innehålla. Vad angående utsökning av skatter och skat-
tetillägg, som bör erläggas på grund av försummad skattebetalning,
är stadgat, skall tillämpas på sådana medel på enahanda sätt som i
fråga om arbetsgivarens egna skatter.

Vad angående förmånsrätt för lönefordran, som uppkommit av ar-
betares arbetsförhållande, är stadgat, skall på motsvarande sätt i-
akttagas med avseende å det innehållningsbelopp, som avses i 1 mom.

Har löntagare fått vidkännas sådana utgifter eller kunna honom be-
viljas sådana avdrag, vilka han enligt stadgandena om inkomst- och
förmögenhetsskatt eller kommunalskatt är berättigad att avdraga från
sin beskattningsbara inkomst, men vilka icke beaktats vid uppgörande
av de i 11 § 2 mom. nämnda tabellerna, kan ordföranden i skattenämnden
efter att hava hört vederbörande kommunala myndighet på anhållan av
löntagaren bestämma, att löneinnehållande enligt 7 § 1 mom. skall
verkställas till lägre belopp än det föreskrivna.

Den omständigheten, att löneinnehållande beträffande skattskyldig
enligt 1 mom. verkställts till lägre belopp, binder icke skattenäm-
den vid verkställande av beskattningen.

Vad ovan i detta kapitel är stadgat angående lön, skall äga mot-
svarande tillämpning med avseende å pension och livränta.

Finansministeriet kan utfärda särskilda bestämmelser angående
de grunder, enligt vilka innehållande skall verkställas från de
pensioner staten utbetalar.

Innehållande av förskott på ränta och dividend.

Bank eller annan penninganstalt skall såsom förskott på i 1 § av-
sedda skatter och försäkringspremie innehålla av statsrådet fast-
ställd del av de räntor densamma erlägger för medel på check- och
därmed jämförliga konto, likväl högst trettio procent.

Vad i 1 mom. är stadgat, äger motsvarande tillämpning även med av-
seende å annan inrättning, som erlägger ränta på där deponerade medel.

Ovan i 1 och 2 mom. avsett innehållande må likväl ej verkställas,
om det belopp, som skall innehållas för sex månader skulle understiga
femtio mark.

23 §.
Var, som tagit obligationslån, för vilket ränta erlägges i F
skall såsom förskott på i 1 § avsedda skatter och försäkringspre
från den ränta, som skall erläggas åt obligationsinnehavare, in
la en av statsrådet fastställd del, likväl högst femtio procent.

24 §.

Gäldenär skall vid betalning eller gottskrivning av ränta för
nan gäld än i 23 eller 25 § avsedd såsom förskott på i 1 § avsed
skatter och försäkringspremie innehålla en av statsrådet faststä
del, likväl högst fyrtio procent. Innehållande må likväl icke v
ställas, om det belopp, som skall innehållas, för sex månader sk
understiga etthundra mark.

Vad i 1 mom. är stadgat, gäller icke den ränta, som för konto
fordran skall erläggas åt sådan bokföringspliktig borgenär, vilke
tillhör tredje eller fjärde gruppen av de i 2 § bokföringslagen a
den 6 augusti 1945 avsedda bokföringspliktiga.

25 §.

Aktiebolag skall från dividend, som utfaller åt aktionärerna,
som förskott på dividendtagarens i 1 § avsedda skatter och försäkr
premie innehålla en av statsrådet fastställd del, likväl högst fem
tio procent. Lag samma vare, då aktiebolag betalar eller gottskri
ver ränta på lån, vilken fastställts att delvis eller helt vara be
roende av storleken av bolagets årsvinst eller dividend eller vil
ken medför delaktighet i bolagets årsvinst.

26 §.

Ovan i 22, 23, 24 och 25 §§ avsett innehållande verkställas icke
från ränta eller dividend, som erlägges åt staten eller dess inrätt
ning, kommun, församling, främmande makts härvarande legation eller
konsulat, vars chef är utsänd konsul, eller åt med dem jämförlig
utländsk representation eller åt person eller sammanslutning, som
förrän i 28 § nämnd redovisning avgivits, företer utredning därom,
att han enligt lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt icke är skatt
skyldig för inkomst av sagda slag.

Innehållande verkställas ej heller från ränta, som erlägges åt
bank, andels- eller sparkassa eller annan penninganstalt eller för
säkrings- ~~eller annan penninganstalt eller försäkrings-~~ eller pen
sionsanstalt, ej heller, på av finansministeriet fastställda villkor,
från den dividend, som utbetalas till inhemskt aktiebolag eller an
delslag för detsamma tillhöriga aktier.

27 §.

Finansministeriet äger befogenhet förordna, att i 22, 23, 24 eller
25 §§ avsett innehållande icke bör verkställas från ränta eller divi
dend, som erlägges åt annan än samfund, anstalt eller person, som i
26 § omförmäles.

28 §.

Vad enligt 22, 23 och 25 §§ innehållits, skall senast inom en månad efter det räntan eller dividenden kunnat av vederbörande tas eller gottskrivas honom inbetalas på statens postgirokonto. lika skall länsstyrelsen i det län, där den, som innehållit ränter dividend, har sin hemort, ingiva sådan redovisning, varom särskilt bestämmes.

29 §.

Angående innehållande, som verkställes enligt 22, 23 och 25 §§ skall åt dividend- eller räntetagaren utfärdas bevis, om vars innehåll särskilt bestämmes.

30 §.

Gäldenär skall erlägga det enligt 24 § av honom innehållna beloppet på statens postgirokonto samt åt borgenären vid räntebetalningstillfället överlämna däröver erhållet bevis. Då ränta erlaggs genom dess gottskrivning till förmån för borgenären, skall det innehållna beloppet inom åtta dagar från det anteckning därom ägde rum inbetalas på statens postgirokonto, och bör därpå utfärdat bevis tillställas borgenären.

31 §.

Vad i 19 § 1 mom. är stadgat, skall äga motsvarande tillämpning även i fall, som avses i 22, 23, 24 och 25 §§,

4 kap.

Erläggande av förskott för inkomst av fastighet, näring, rörelse och yrke samt för annan inkomst, från vilken innehållande icke verkställes, så ock för förmögenhet.

32 §.

Skattskyldig, som åtnjuter inkomst av lantbruks- eller annan fastighet, av näring, rörelse eller yrke eller annan sådan beskattningsbar inkomst, från vilken innehållande icke verkställes jämlikt 3, 22, 23, 24 eller 25 §§, eller har beskattningsbar förmögenhet, skall erlägga förskott på i 1 § avsedda skatter och försäkringspremie i enlighet med vad i detta kapitel stadgas.

33 §.

Såsom ovan i 32 § avsett förskott skall den skattskyldige till staten erlägga det belopp, som motsvarar den inkomst- och förmögenhetsskatt, vilken han enligt gällande skattefot borde erlägga för den vid senast förrättade inkomst- och förmögenhetsbeskattning fastställda beskattningsbara inkomsten och förmögenheten.

Har i 1 mom. avsedd skattskyldigs beskattningsbara inkomst till

mer än tio procent bestått av sådan inkomst, från vilken innehåll
bör verkställas, skall från det förskott, som fastställts enligt
sagda moment, avdragas ett belopp, vilket kan beräknas bliva er-
lagt genom innehållande av förskott enligt denna lag.

Har den skattskyldige vid den senast förrättade inkomst- och
förmögenhetsbeskattningen påförts skatt även för sådan inkomst, som
kan anses återkomma under skatteåret, må sagda inkomst icke beaktas
vid bestämmandet av förskottets storlek.

34 §.

Ovan i 32 § åsyftat förskott på kommunalskatt fastställles, för
så vitt icke nedan annorlunda stadgas, med tillämpning av den i 1
§ omförmälda förskottsuttaxeringen per skattöre, på grundvalen av
inkomster skattskyldig föregående år vid i kommunen verkställd ta-
xering beräknats hava haft av fastighet, näring, rörelse eller yrke.

Förutom ovan i 1 mom. avsett förskott skall den skattskyldige i
den kommun, där han på grund av sin boningsort är skattskyldig, för
i sagda kommun skatt underkastade i 1 mom. nämnda inkomster i för-
skott på folkpensionspremie-erlägga ett belopp, som motsvarar den
lagen om folkpensionering stadgade försäkringspremien, såframt för-
säkringspremien icke till någon del anses bliva erlagd genom inne-

hållande av förskott. (20.12.46).

35 §.

Då det till följd av konjunkturväxlingar eller fluktuationer i
penningens värde eller av andra dylika orsaker bör anses, att be-
skattningsbar inkomst av fastighet, näring, rörelse eller yrke eller
förmögenhetsvärden i allmänhet stigit över eller sjunkit under vad de
vid senast verkställda beskattning och taxering varit, har finans-
ministeriet rätt att förordna, att inkomst- eller förmögenhetsvärde,
som nämnes i 33 § 1 mom. samt i 34 § 1 mom. avsedd inkomst, som skola
utgöra grund för förskottet, i hela riket eller i vissa delar därav
skola höjas eller nedsättas med ett visst belopp.

36 §.

Har skattskyldig, som har i 32 § avsedd inkomst eller förmögenhet,
icke vid senast verkställda inkomst- och förmögenhetsbeskattning el-
ler vid i samma kommun verkställd kommunaltaxering påförts skatt för
dylik inkomst eller förmögenhet, skall storleken av i nämnda lagrum
avsedda förskott fastställas efter prövning.

37 §.

Där skattskyldigs sammanlagda inkomst från jordbruks- eller annan
fastighet, näring, rörelse eller yrke under loppet av det senast

tilländagångna skatteåret ökat eller minskat med mer än tjugo procent, jämfört med motsvarande inkomst föregående skatteår, skall ordförande för skattnämnd efter prövning höja eller sänka i 33 § nämnd inkomst samt fastställa förskottet på denna höjda eller nedsatta inkomst.

Vad i 1 mom. stadgats, skall på motsvarande sätt tillämpas vid fastställande av i 34 § avsett förskott på kommunalskatt och folkpensionspremie.

38 §.

Understiger totalbeloppet av det i 33 eller 34 § avsedda förskottet sexhundra mark, må motsvarande förskott icke fastställas för börd. Vid fastställandet av förskottsrater beaktas icke den del, som överskjuter jämna belopp av tio mark.

39 §.

Ovan i 33 § avsett förskott fastställas av ordföranden för inkomst- och förmögenhetsskattenämnd samt det förskott, som skall erläggas jämlikt 34 §, av ordföranden för taxeringsnämnd. Ordförandena skola även låta uppgöra nödiga längder samt utskrive förskottsdebetsedlarna.

Angående den tid, inom vars förlopp förskottets fastställande bör

slutföras, bestämmes särskilt.

Har någon icke blivit påförd förskott under den i 2 mom. avsedda tiden, skall ordföranden för vederbörande nämnd ofördröjligen fastställa förskottet samt uppgöra nödiga tilläggs längder och låta utskrive förskottsdebetsedlar. I detta moment avsedd förskottsuppbörd för rättas i enlighet med vad därom särskilt bestämmes.

40 §.

Bör den skattskyldiges beskattningsbara inkomst eller förmögenhet under skatteåret anses nedgå i den grad, att den inkomst- och förmögenhetsskatt samt kommunalskatt och folkpensionspremie, som på grund av dessa skall fastställas, uppenbarligen komma att vara mindre än jämlikt 33, 34, 36 eller 37 §§ fastställda förskott, skall ordföranden för den nämnd, som fastställt förskottet, sedan den skattskyldige däröver företett nödig utredning, ånyo fastställa förskottet samt ombesörja, att den skattskyldige gives ny förskottsdebetsedel i enlighet härmed.

Ovan i 1 mom. avsett förskott fastställas ej ånyo, där dess belopp icke skall nedsättas med minst tio procent och med minst sexhundra mark.

41 §.

535
Ovan i 32 § avsedda förskott uppbäras i fyra rater kvartalsvis
tidpunkter, som särskilt fastställas. Förskott, vars belopp är hö-
ettusen mark, skall uppbäras i två rater.

Dock kan i 34 § avsett förskott utan hinder av vad i 1 mom. sta-
gats enligt beslut av kommunens fullmäktige uppbäras antingen i tre
eller två rater.

42 §.

Med avseende å ovan i 33 § åsyftad förskottsuppbörd skola i till-
lämpliga delar iakttagas gällande stadganden angående uppbörd av in-
komst- och förmögenhetsskatt och med avseende å i 34 § åsyftad för-
skottsuppbörd gällande stadganden angående uppbörd av kommunalskatt.

43 §.

Har den skattskyldige påförts i 33 § avsett förskott på flere ol-
ka orter, skall han erlägga blott det förskott, som fastställts av
ordföranden för skattenämnden i det skattedistrikt, som han anser va-
ra rätt beskattningsort för inkomst och förmögenhet ifrågavarande
samt tillställa ordföranden i sagda skattenämnd övriga förskottsde-
sedlar.

44 §.

Var, som uraktlåter att i rätt tid erlägga i detta kapitel avsett

533
förskott, vare skyldig att på det oguldna beloppet erlägga skatte-
tillägg, i enlighet med vad därom är särskilt stadgat.

5 kap.

Användningen av förskottet.

45 §.

Det förskott, som jämlikt denna lag för skatteåret innehållits
utav skattskyldig, skall användas för betalning av honom för sagda
år påförd inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunalskatt, som fast-
ställts för honom i den kommun, där han på grund av sin hemort är
skattskyldig, och den folkpensionspremie han själv skall erlägga.

För att vid beskattningen få tillgodoräkna sig i 1 mom. nämnt
förskott som avkortning av påförd skatt och försäkringspremie, skall
den skattskyldige till den skattedeklaration, som avgives till in-
komst- och förmögenhetsskattenämnden, bifoga sin skattebok samt öv-
riga innehållningsbevis över innehållna belopp.

46 §.

Förskott, som jämlikt 33 § påförts skattskyldig för skatteåret,
skall på skattenämndens åtgärd avdragas från den inkomst- och förmö-
genhetsskatt, som för sagda år påföres honom. Verkställes faststäl-
landet av skatten av annan skattenämnd än den, som påfört förskottet,

531
skall den skattskyldige, för att få förskottet avdraget från sin skatt, till sin skattedeklaration bifoga intyg, utfärdat av den skatteenämnd, som fastställt förskottet, över beloppet av honom påfört förskott.

47 §.

Förskott, som för skatteåret påförts skattskyldig enligt 34 §, skall avdragas från den kommunalskatt, som för sagda år fastställts för honom i den kommun, där påförande av förskott verkställets, och från den folkpensionspremie han själv skall erlägga.

48 §.

Sedan skattedeklarationerna anlänt till skatteenämnd, skall ordföranden för skatteenämnden enligt tabeller, fastställda av finansministeriet, uppgöra en längd, av vilken framgå de förskott, som av envar skattskyldig innehållits, samt vilken del av desamma, som skall användas för avkortning av inkomst- och förmögenhetsskatt och vilken del sammanlagt för avkortning av kommunalskatt och folkpensionspremie, den skattskyldige själv skall erlägga.

I stöd av ovan i 1 mom. nämnda längd skall ordföranden för skatteenämnden lämna länsstyrelsen uppgift om det sammanlagda beloppet av de innehållanden, som för varje kommuns del verkställets för avkort-

533
ning av kommunalskatt och folkpensionspremie, samt tillställa vederbörande taxeringsnämnd utdrag ur längden.

49 §.

Sedan länsstyrelsen av ordföranden för skatteenämnden erhållit i 48 § 2 mom. avsedd uppgift över det belopp, som åt envar kommun skall erläggas av det som innehållits, skall den utbetala den andel, som tillkommer kommunen, efter avdrag av de belopp, som jämlikt 53 § erlagts på förhand.

50 §.

Sedan taxering slutförts i kommun och folkpensionspremierna fastställets, skall ordföranden för taxeringsnämnden av de i enlighet med i 48 § 2 mom. avsedda utdrag innehållna och jämlikt 34 § uppburna förskottsbeloppet hos folkpensionsanstalten redovisa för motsvarande skattskyldiga påförda försäkringspremier. Återstoden av det innehållna och som förskott påförda beloppet skall räknas som avkortning av den kommunalskatt, som fastställts för den skattskyldige.

51 §.

Uppgår den del av innehållet förskott, som enligt 48 § 1 mom. bör användas till erläggande av inkomst- och förmögenhetsskatt, och enligt 33 § påfört förskott icke till ett belopp, som motsvarar den

inkomst- och förmögenhetsskatt, vilken fastställts för den skattskyldige, skall den felande delen vid uppbörd indrivas av den skattskyldige med debetsedel.

Vad i 1 mom. är stadgat, skall äga motsvarande tillämpning, där den del av i enlighet med denna lag innehållet förskott, som enligt 48 § 1 mom. tillkommer kommun, och jämlikt 34 § påfört förskott icke uppgå till ett belopp, som motsvarar den kommunalskatt den skattskyldige påförts i kommunen och den folkpensionspremie han själv skall erlägga.

Uppgår det skattebelopp, som enligt 1 eller 2 mom. borde erläggas, icke till femtio mark, skall det lämnas ouppburet.

Angående uppbärande av folkpensionspremie utav dem, från vilka förskott enligt denna lag icke innehållits och ej heller uppburits i stöd av 34 §, gäller vad i lagen om folkpensionering är stadgat.

52 §.

Framgår vid inkomst- och förmögenhetsbeskattningen eller vid i 50 § avsedd utredning, att från skattskyldig innehållits eller honom i stöd av förskottsdebetsedel påförts mer än för erläggande av inkomst- och förmögenhetsskatt eller kommunalskatt och folkpensionspremie erfordras, skall det överskjutande innehållna eller uppburna

förskottet, såframt det är minst femtio mark, återbetalas och påfört förskott, ifall detsamma icke erlagts, avkortas med det överskjutande påförda beloppet.

53 §.

Länsstyrelse skall varje kalenderår på förhand till kommun utbetala nittio procent av det belopp, som erhålles, då det antal skattören, som motsvarar de skattskyldigas på grund av deras boningsort beskattningsbara inkomster vid senast verkställda taxering, multipliceras med det för förskottsuttaxeringen per skattöre gällande beloppet. Dessutom bör länsstyrelse till kommun utbetala nittio procent av det belopp, som enligt av kommunen föregående år avgiven slutlig redovisning vid förskottsuppbörden innehållits av de i folkpensionsanstalten försäkrade såsom betalning av den del av pensionspremien, som av dem själva bör erläggas.

Ovan i 1 mom. avsett belopp skall utbetalas åt kommun kvartalsvis.

Har väsentlig ändring skett i den kommunala indelningen eller är det av särskilda skäl annars påkallat, kan finansministeriet, utan hinder av vad i 1 och 2 mom. stadgats, även annorlunda bestämma om det belopp, som skall utbetalas på förhand. (20.12.46).

431
Ändringssökande.

54 §.

Var, som icke nöjes åt beslut eller förordnande rörande honom, vilket i stöd av denna lag givits av ordförande i skattenämnd, äger rätt att däröver anföra besvär hos i lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt omförmäld prövningsnämnd.

Var, som icke nöjes åt beslut eller förordnande, vilket i stöd av denna lag givits av kommunal myndighet, äger rätt att däröver anföra besvär hos länsstyrelsen.

Besvärsskriften skall inom trettio dagar från den dag, då besväranden erhållit del av beslutet eller förordnandet, denna dag oräknad, tillställas skattenämndens ordförande eller, där beslutet eller förordnandet givits av kommunal myndighet, sagda myndighet.

Beslut eller förordnande gånge i verkställighet, ändå att besvär anförts.

55 §.

Prövningsnämnds eller länsstyrelses beslut rörande i 54 § omförmäلت besvär skola delgivas vederbörande i tjänsteväg.

I prövningsnämnds eller länsstyrelses beslut må ändring icke sökas

1542
Särskilda stadganden.

56 §.

Där i stöd av 1 § 3 mom. genom förordning fastställts, att i denna lag avsett förskott skall utom som avkortning av inkomst- och förmögenhetsskatt även räknas som avkortning av vad i övrigt stadgas att utgå till staten på grund av inkomst och förmögenhet, skall vad i denna lag är stadgat om inkomst- och förmögenhetsskatt äga motsvarande tillämpning.

57 §.

Med arbetsgivare avses i denna lag den, för vars räkning arbete eller uppdrag utföres.

Har någon uppdragit visst arbete åt annan, som därvid bör anses som självständig utövare av näring, rörelse eller yrke, anses den sistnämnde som arbetsgivare.

Finnas flere arbetsgivare, svara de solidariskt för i denna lag stadgade skyldigheter.

58 §.

Hava två eller flere personer slutit sig samman i och för visst eller visst slags arbete, uppdrag, föreställning eller annat dylikt och kunna de icke anses för i 3 § förordningen om inkomst- och för-

mögenhetsskatt avsedd sammanslutning, skall i denna lag föreskrivet innehållande från dem tillkommande lön eller arvode, därest icke utredning företes över, huru lönen eller arvodet fördelas bland de därtill berättigade, verkställas från lönen eller arvodets hela belopp och till det belopp, som stadgats i 7 § 2 mom.

59 §.

Har förskott innehållits eller jämlikt 33 § uppburits för inkomst eller förmögenhet, för vilken skatt icke skall erläggas, skall beträffande innehållet belopp ordföranden i den skattenämnd, där skatten för vederbörande borde fastställas, samt beträffande förskott, som uppburits, ordföranden i den skattenämnd, som påfört förskottet, anvisa vederbörande att hos länsstyrelsen erhålla restitution av det influtna beloppet.

Om förskott jämlikt 34 § uppburits för i 1 mom. avsedd inkomst, anvisa ordföranden i vederbörande taxeringsnämnd vederbörande att återfå förskottet av kommunen.

60 §.

Möta för den skattskyldige svårigheter att erlagga jämlikt 33 § fastställt förskott på utsatt tid, kan vederbörande länsstyrelse på ansökan bevilja honom förlängd betalningstid, såframt för dess er-

gande ställes godtagbar säkerhet. På oguldet förskott må erläggas av finansministeriet fastställd ränta.

Stats- eller köpingsstyrelse eller kommunalnämnd kan på i 1 mom. omförmälda villkor bevilja den skattskyldige anstånd med erläggande av förskott, som fastställts enligt 34 §.

61 §.

Företer icke löntagare i det i 7 § 1 mom. åsyftade fallet sin skattebok, bör innehållande äga rum enligt den strängaste tabellen.

62 §.

Angående utredning, som skall bifogas skattedeklaration, då skattebok eller annat bevis över innehållande förstörts, försvunnit eller förkommit, bestämmes särskilt.

Över inlämnande av skattebok och andra i 1 mom. åsyftade bevis till skattenämnden skall åt den skattskyldige utfärdas bevis.

63 §.

Har skattskyldig icke till sin skattedeklaration fogat sin skattebok eller annat över innehållande utfärdat eller i 46 § åsyftat bevis och har förskottet vid skattens fastställande icke beaktats, är han berättigad att av länsstyrelsen på ansökan återbekomma vad han betalat för mycket, såframt beloppet uppgår till minst femtio

mark.

64 §.

Har obegagnat skattemärke förstörts eller någon av misstag använt skattemärke, då sådant icke behövt användas, eller skattemärke av högre valör än vad som stadgats, eller har skattemärke annars blivit obehövt, är vederbörande berättigad att av länsstyrelsen på ansökan återbekomma vad han betalat för mycket eller det belopp, som motsvarar skattemärkets värde.

65 §.

Skattskyldig, arbetsgivare eller dennes ställföreträdare eller annan person, som uraktlåtit att iakttaga honom i denna lag åvälvad skyldighet, straffes, där ej annorstädes i lag strängare straff är stadgat, med böter eller, därest omständigheterna äro synnerligen försvårande, med fängelse i högst sex månader.

66 §.

Var, som genom avgivande av falska uppgifter eller eljest svikligen undanhåller eller öker undanhålla staten, kommun eller folkpensionsanstalten vad han enligt denna lag äger såsom förskott innehålla eller erlägga, straffes såsom i strafflagen säges, och vare skyldig att till dubbelt belopp ersätta den skatt, som han

försökt dölja.

67 §.

Kommunens fullmäktige kunna årligen förordna, vilken kommunal myndighet som jämlikt denna lag äger upprätthålla samarbete med statsmyndighet eller handhava kommunal myndighet eljest i denna lag ålagda uppgifter.

68 §.

Stadgandena i denna lag om förskott av kommunalskatt och folkpensionspremie skola icke tillämpas i landskapet Åland. Finansministeriet tillkommer att utfärda härav föranledda närmare föreskrifter.

Utfärdas nödiga stadganden i Ålands landskapslagstiftning, kan genom förordning bestämmas, att denna lag även med avseende å kommunalskatt och folkpensionspremie skall träda i kraft i sagda landskap.

69 §.

De närmare bestämmelser, vilka för verkställigheten och tillämpningen av denna lag äro nödiga utfärdas av statsrådet.

70 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1947, och genom densamma upphävas lagen den 6 augusti 1943 om förskottsuppbörd av inkomst- och förmögenhetsskatt (664/43), lagen den 22 december 1943 om tem-